

През време на кримската войната във Стара планина разбойничеството се наплодило. Ето защо в 1855 год. Саджк паша и казаците му били натоварени с нова задача — да преследват разбойниците. За тая цел те стояли последователно в Айтос, Карнобат, Сливен и Ямбол, а патраули от тях имало и в Бургас. Казаците сжвестно и безкористно изпжлнли и тая задача. Бжлгарското население, което най-много страдало от разбойниците, много им било благодарно. Между него и тях се завжрзали приятелски отношения, благодарение на което много бжлгари постжпвали в казашкия полк.

Интересно е да се знае от кои краища били войниците на Саджк паша, какво е било техното социално положение и образованието им. От мемоарите на техния полководец може да се установи, че имало хора от Одрин, Самоков, Пирот, Елена. Наверно, са постжпвали бжлгари и от Македония, дето казаците сжщо били изпратени да преследват разбойници. В Битоля, по разказ на Д. С. Зографов, учител и скромна литературен преводач и критик, живее Пано казака, син на войник от казашкия полк. Сжщия сжобщава, че в бжлгарските гробища на родния му град — Битоля — има един гроб от времето на пребиването на казаците. Според Георги Басана, родом от Сливен, Саджк паша се стараел да привлече много сливенци, ала повечето от 50 души не постжпили. — Като знаем тежестите на войнишкия живот, може да се досетим, че от градове и села само авантюристи постжпвали доброволци във славянската войска. Това предположение се подкрепя и от спомените на сжвременниците на сжбитието. Никой пжт сжстоятелния селянин или гражданин нема да тжрси прехраната си във войската. За трудолюбивите хора тогава имало широко поле за работа във селото и града. Безработица немало. Следователно, прав е сжвременника на Георги Басана, като разказва, че сжбудени бжлгари не постжпвали, а само безделници и пияници. Ботев, който стоял около 20 — 25 дни, може би е единствен интелигентен бжлгарин, временно увлечен от делото на ренегата — Войниците на последният едвали били с образование. По природа бжлгарите се проявили любознателни. В курса на дружината школа, управлявана от по-малкия син на Саджк паша, Музафер бей, те били най-прележни и жедни за наука. — Ако един ден се изнесе на бял свет списжка на казак-алай, ще се установи отношението на войниците му по народности, сжсловия и грамотност. Вжз основа на мемоара засега може да се каже, че те били най-вече бжлгари и то предимно селяни, между които казаците се ползували с голема слава.

Високата порта гледала на казак-алай като на крепка